

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 36.

Tolvte Session.

12te Møde.

Tirsdagen den 16de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Fallesen: I Anledning af nogle Ytringer af de 2 sidste ærede Talere, vil jeg erindre om, at naar den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har nogen ret betegnende Egenkab, da er det den, at han er Improvisator. Det er det Charakteristiske ved hans Foredrag. Dersom han, idet han vilde paatale, hvad han fandt urigtigt ved, at Regjeringen colporterede disse Blade, havde nedskrevet og overveiet sit Udtryk, da vilde jeg finde det galt — forkasteligt; men det er min Overbeviisning, at naar han siger: det, jeg vilde paatale, var kun, at Regjeringen giver et Blad et Stempel af, at det var dens eget Blad — da mener han det, og hvis han har brugt Ytringer, han ellers ikke vilde bruge, da er det, fordi han, i det Dieblik, han taler, altid hengiver sig i sit Foredrag med stort Liv og Varme. At han, naar han saaledes hengiver sig, ofte har kastet mange fortræffelige Ideer ud blandt os, som ofte ere blevne optagne i senere Love, troer jeg Ingen vil nægte. Det bør komme ham tilgode, at han ofte har improviseret godt, naar han denne Gang har været uheldig. Maaskee har, idet han talte, Historien om „den norske Dame, der var fornærmet“ svævet ham forbi som et Syn, og saa har han strax, med sit Talent til at stemple, givet hende Mærket: en Tendantsløgn og ladet hende løbe med det; men han har ikke havt

til Hensigt at fornærme „Dagbladets“ Redacteur. Han har kun improviseret, improviseret uheldigt, og derfor stemmer jeg mod Andragendet.

Himestad: I mit første Foredrag yttrede jeg, at den naturligeste Maade for Afgjørelsen af denne Sag var den, at der enten gjordes Afbigt, eller at Sagen blev bragt for Retten. Nu er der efter min Mening gjort Afbigt. Den paagjældende Redacteur, som har følt sig fornærmet, bør tage Hensyn til, at det, hvori den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amts 2den Valgkreds (Tscherning) hovedsagelig har sin rige Begavelse, er den episk-lyriske Retning. Han bør antage, at Rigsdagsmanden har brugt Ytringer, der, udtalte af en mindre digterisk begavet Mand, kunde fornærme, paa en anden Maade, i en anden Mening end den, hvori de bruges af os andre ringere begavede Dødelige. Nu er det forklaret, at der ikke er meent noget Fornærmende med den ærede Rigsdagsmands Udtalelser, han har gjort Afbigt for hvad han har forbrudt, og derfor skal jeg stemme imod Andragendet.

Winther: Jeg kan ikke erkjende, at her er gjort Afbigt, og det behøves heller ikke, idet der ikke er sagt noget Fornærmeligt. Jeg har en vægtig Støtte for mit Antagende i denne Henseende, og jeg haaber, at Medlemmerne vil give mig Ret heri, derved, at Formanden ikke har paataalt disse Udtryk. Jeg skulde ikke vende tilbage dertil, naar det ikke var blevet sagt, at her var Nogens Være krænkert. Det er min Overbeviisning, at det ikke kan være Tilfældet.